

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Linguarum Vett. Septentrionalium Thesaurus
Grammatico-Criticus Et Archæologicus**

Hickes, George

Oxoniae, 1705

Caput decimum. De verbo impersonali

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1559

Exempla quædam illustrata.

NI īDAKRENNAI īZYAR HĀKTꝝ, nōn turbetur cor vestrūm, Joh. xiv, 1. NSLANK-NRDEANN īM ANGRNꝝ, aperti sunt eorum oculi, Matth. ix, 30. EI NSFNLANNAI GĀKAS MGINS, ut impleatur domus mea, Luc. xiv, 23. YELHNNAI NAMꝝ PHIN, sanc-tificetur nomen tuum. LEOPNDRDEANN īN MĀKEIN, suffocabantur in mari, Marc. v, 13. PHEI YLHNTL NI EKLUISTNNAI, ne aliquid pereat, Joh. vi, 12.

Præterea, notandum est istiusmodi passiva formare sunt præterita, & participia, ut infinitiva ex-
tentia in NQN, vel RN. Sic à GLAKRENNAN, formatur GLAKRENNADL, Luc. i, 12.
Plura si quis exempla velit, consulat Luc. i, 29, 80. Matth. v, 29. Luc. ii, 47. & i, 64. Matth.
vi, 9. Marc. vi, 11, 35. Job. xviii, 28. Luc. viii, 47, xiv, 23, viii, 14. & v, 6.

XVII. Quartò etiam verba activa immutata non raro passivè à Mæso-Gothis usurpantur: ut,
ANAMGĀN, Luc. ii, 5. NSUIMAN, NRKEISAN, Luc. ix, 22. GLAKKHTAN,
Luc. xx, 18. ALPQAN, Luc. iii, 7. GLASVIKPNFGAN, Luc. xix, 11. ATGIBAN,
Luc. ix, 44. YLSGAN, Matth. vi, 25, 31. GLALEIKRN, Matth. vi, 8. EKLBPIGAN,
Marc. xiv, 15. NSKINSAN, Marc. viii, 31. Luc. xx, 17. Sed quando verba activa, cujus-
cunque linguae sint, passivè usurpantur, hoc iis accidit aut vi significationis, ut in tabeo, putreо,
insanio, apud Latinos, vel per elleipin, ut in vapulo, vaneo, quæ implicant reciprocum lo-
quendi modum, quo passio in plerisque linguis significatur, ut apud Gollos in je m'etonne, attoni-
tus. ce livre se vend à Paris, liber iste vñet (i. e. se vñet) Parisis. Sic NKKAN PHAN
īXSEF NS GLALILIAI ANAMGĀN MIW MARIIN, i. e. ANAMGĀN
SIK MISSꝝ, Græce, ἀπογραφαθαι, Luc. ii, 4, 5.

Corollarium.

XVIII. Supra observatum est in reg. xiv. de finitis in A, quod participium passivum fi-
nitum in A purè foemininum secundum reg. 8. cap. iv. in hoc distinguitur à masculinis, &
neutrī in A suffixum finitis, quod cum illo verbum substantivum semper expressè conjungitur
in eadem oratione, hæc vero semper leguntur sine verbo substantivo, quippe quod A suffixum
ejus vices gerat. Obtinet hæc regula etiam in participiis foemininis in A suffixum finitis, quæ
distinguuntur à participiis in A purè foemininum terminatis, in eo, quod illa sine, hæc cum
verbo substantivo leguntur in oratione: ut Luc. ii, 4. IN BANKH AΛYΕΙΔIS. SEI HΛI-
TΛΔA BΕΦΑΛΗAIM, in civitate David, quæ vocatur Bethlehem.

Notetur etiam, quod finitis in A, suffixum I aliquando adjicitur, me judge, euphonice gratiā:
ut in GLAKRANSGLAZAI, Luc. x, 15. PHN KΛΕAKNAPM. PHN PND HIMIN NS-
HĀNHID. PND HĀLGA GLAKRANSGLAZAI, tu Capernaum, tu usque ad cœlum
exaltata, usque ad infernum demergeris.

Hactenus non sine maximo tædio in re prorsus intentatâ sudavi, ut Mæso-Gothorum verbum
passivum, suâ nocte obvolutum, in lucem proferrem, nè quod mihi diù crux erat, & tantum
non à discendâ Ulphila-Gothicâ deterruerat, foret offendiculo tyronibus, quibus intricatiore, &
inventu difficultia non raro in causa sunt, ut incæptis præproperè valedicant.

CAPUT DECIMUM.

De verbo impersonali.

I. HActenus de verbo personali, quod certis personis distinguitur. Jam de impersonali agen-
dum est, quod nulli certæ personæ astrictum indefinitè, & incertè significat. Expri-
mitur autem vel per MAN, homo: vel per pronomen plurale, hi, illi: vel per prono-
men hÿt, id, & verbum substantivum: vel per verbum tertiae personæ absolutè positum.

Primò per man: ut, man bƿohte ða hÿr heafod on anum dýrce, allatum est caput ejus in
disco, Matth. vi, 10. Ð man offlo hært ealne hÿr hefe, & exercitus ejus penè totus deletus
fuit. nýr hÿt na god þat man nime bearnna blaþ, non est bonum sumere panem liberorum, Matth.
xv, 28. man hƿymde, clamatur, vel clamor factus est, Matth. xxv, 6. Ð heom man þær yfel
gebo, & his illic injuria inferatur, Spelm. concil. p. 127. Ita majores Gallorum, ut scribit H.
Stephan. dixerunt Hom court, ac si Latinè diceretur homo currit: ² unde h ablato, & m verso in n,

¹ Vide cap. xvi. r. 6. ² Hanc H. Stephani
conjecturam confirmant verba Sacramenti, quod
Ludovicus Germaniæ, Carolo fratri, Galliæ regi
præstítit apud Argentoratum anno DCCXLIII.
sicum om̄ por dreit son fradre salvar dist, ut ho-
mo jure fratrem suum servare debet.

factum

factum est, ut ille putat, hodiernum *on*. Sed si quis tamen pace tanti viri dixerit *on* potius fieri ab Italico *uno*, non refragabor. Certè nos dicimus, *one told me, mibi dictum est: one ought not to do so, non sic fieri debet: one had better keep awake, than sleep after dinner, à prandio salubrius est. vigilare, quam dormire.*

II. Secundò impersonalis significatio exprimitur per hi, illi: ut, ne hi ne ælab hýpa leohæfæt, *þ* hýt undeþ cýre rettaþ, neque accendunt lucernam, & ponunt illam sub modio, Matth. v, 15. Gotbi vero exprimunt impersonalem sensum per verbum passivum: ut ubi versio Anglo-Saxonica habet, *Eriþ þu gadejaþ man pin-beþian of þorþum. oððe fisc-æppla of þýrn-cynnum, nunquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis fructus: Ulþila-Gothica habet, 𐌹þAI - SANDA AE 𐍈LTIKNTM VENLAELASCA. LIFFALI AE VIGLAEGINRM SMALKANS, Matth. vii, 16.*

III. Tertiò per pronomen hýt, & verbum substantivum: ut, hýt þunnode, tonabat. hýt geþpeden pær, dictum erat, Matth. v, 21. on ȝumeja hit biþ peapm, Boeth. p. 46. hýt pær cealb, Goth. **KLAD VAS**, frigescebat, Joh. xviii, 18. Hoc modo exprimuntur verba, quorum actio extra nos & nostram potestatem est: ut, ningit, pluit, wespascit, tonat.

IV. Quartò per verbum tertiae personæ absolutè possum: ut, ður unc gedæfenah ealle niht-pyrne re ȝefillan, sic decet nos adimplere omnem justitiam, Matth. iii, 15. us biȝceopum gedæfenad, nos episcopos decet, Ælfrici epistolaram prioris initium ms. ȝorþam þe his hine lýrt ofer ealle ofþne þing, quia hoc præ omnibus cupit, Boeth. *Ælfredi*. p. 74. ȝpa me þincþ, ita mibi videtur.

C A P U T U N D E C I M U M.

De verbis anomaliis, sive irregularibus.

I. **M**ulta sunt verba in lingua majorum, quæ à normâ dati paradigmatis deflectunt: ut, ȝangan, vel gan, ire, quod in præterito facit eode, vel ȝeobe. hinc apeȝ-eode, abiit: ȝorþ-eode, processit: in-eode, intravit: of-eode, exiit: þorþ-eode, pertransivit: up-eode, ascendit. hýp eode ȝe ut ȝereon, cur exiūstis videre, Matth. xi, 8. Sic apud Mæso-Gothos **ΓΛΓΓΛN** cum suis compositis, ut **NSΓΛΓΓΛN**, faciunt in præterito **īdāgA** & **nsiādāgA**. ȝangan, facit in imperativo ga, ito, Luc. v, 14. Ne ga ȝe, non intrabitis, Matth. v, 20.

II. Liebindan, vincire, & hujusmodi; ut, ȝerpingsan, flagellare: apindan, intexere: bipindan, involvere: findan, invenire: formant præteritum in AND, & participium passivum in UNDEN: sic à bipindan, legimus bipind, involvit, Matth. xxvii, 59. & à cæteris gebunden, ȝerpungen, apunden, ȝunden. Sic apud Mæso-Gothos **BIYINDAÑ**, facit **BIYAND**, Matth. xxvii, 59. & **ΓΛKINDAÑ**, **ΓΛKINDANS**, Marc. xv, 7. * Tæcan, docere, facit in præterito tæhte, docebatur, (Anglice, taught) in imperativo tæc, doce. * Feohtan, pugnare, facit feaht, pugnabat. in plur. ȝuhton, ȝefuhton, pugnabant. * Fajan, ire, & ȝorþfajan, mori, faciunt ȝende, & ȝorþfrende. * Fajan tamen, & ȝapan faciunt etiam ȝop, & aþop: ut, Leolpulf bïrcop and Ealdpald bïrcop of þam lande aþopan, Ceolwulfus episcopus, & Eadwaldus episcopus ex natione emigraverunt. heþ ȝælheardus apcebïrcop *þ* Lÿneþpiht bïrcop ȝopan to Rome, hoc anno ȝælheardus archiepiscopus, & Cynebrihtus episcopus Romam profecti sunt. * Tÿrian, concedere, donare, facit in præterito tÿþe, & tÿðe. * Unnan, dare, concedere, regulariter in præterito facit unnade, per contractionem unde, ex quo euphonice uððe, concessit. Simili processu cunnan, scire, format cuþe, sciebat, scivit. * Bpucan, frui, in præt. dat bpeac Luc. i, 8. & bþæc. * Letan, confirmare, obtinere, facit in præt. ȝeot, ȝeotte. plur. ȝeoton. * ȝiþracan, negare, facit piþroc in præterito. * Loman, cuman, cuman, venire, facit in præterito com, in plurali cumon, comon. * Setten, ponere, in præterito reddit ȝeotte, posuit. * Aþigan, onrigan, nyþerþigan, dilabi, occidere, in præterito reddunt aþag, onrág, nyþerþag, & ȝ in h liquefcente, aþah, &c. * ȝapan, cantare, cƿeop, cantabat. * Lemetan, invenire, ȝemette, inventi. * Of-ȝlean, occidere, in præterito format, ofyloþ, pro ofylog, ab ofylogen, vel ofylogen, ejusdem significationis. * ȝemunan, recordari, dat ȝemune, & ȝemunde in præterito, plur. ȝemunon. * ȝlitan, scindere, facit ȝlat, scidit. * Hengan, pendere, facit heng, pendebat, plur. hengon, pendebant. * Bedriþan, fugare, pellere, bedriþ. * Ahþeopan, ruere, ahþeop, ahþuþ. plur. ahþuþon, ruerunt. * Feallan, cadere, feoll, cadebat. * Hþeopjan, ahþeopjan, vertere, hþupþ, ahþupþ. plur. hþupþan. * Onȝytan, intelligere, onȝeat, intellexit. plur. onȝeatun. * Aþiran, surgere, aþar, surrexit. * Onþidan, inequitare. onþad. * Secgan, ȝægðan, ȝæcðan, dicere, loqui, facit in præterito ȝæcðe, & ȝæbe, dicebat. * Aþinan, aþnan, yþnan, currere, in præterito, facit aþn, plur. yþnon. * Scippan, ȝercippan, creare, formare, facere, in præterito ȝercœop. * ȝrepæccan, ȝepeacan, ȝepæcean, afficere, facit in præterito ȝepæhte, ȝepeahte. * Ahebban elevare, ahoþ, upahoþ, elevavit, Marc. ix, 27. Ahoþ autem potius ab ahaþan, levare. * ȝtpec-